

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 15 lipca 2019 r.

DIH-3.053.2.2019.IJ

Pani

Szanowna Pani,

odpowiadając na petycję, w której wnosi Pani o zmianę art. 30 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 ze zm.), na podstawie którego kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, w przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, przedstawiam poniższe stanowisko.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, zaś Inspekcja Handlowa jest wyspecjalizowanym organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów. Działając w ramach swoich właściwości Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zleca Inspekcji Handlowej kontrole, które mają na celu m.in. wyeliminowanie z rynku produktów, które mogą zagrażać życiu bądź zdrowi konsumentów.

W trakcie przeprowadzanych kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają produkty do badań laboratoryjnych m.in. w celu stwierdzenia, czy nie zawierają substancji niebezpiecznych, są bezpieczne dla konsumentów oraz czy są zgodne z deklaracją. W przypadku, gdy badania wykażą, że produkt jest bezpieczny czy też spełnia ustawowe lub

deklarowane wymagania koszty przeprowadzonych badań pokrywa organ zlecający badania. Jeśli badania laboratoryjne wykażą, że produkt może być niebezpieczny dla konsumenta np. ze względu na jego skład chemiczny lub zawiera substancje niebezpieczne albo poziom substancji jest wyższy niż zakładają to normy, koszty badań laboratoryjnych, zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, pokrywa podmiot kontrolowany.

Wysokość kosztów przeprowadzonych badań przez laboratoria Inspekcji Handlowej uwzględnienia rodzaj badanego produktu, rodzaje materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Przedsiębiorca, który pokrył koszty badania laboratoryjnego, a który zakupił zakwestionowany produkt od innego przedsiębiorcy, może dochodzić ich zwrotu od dostawcy. Mając na uwadze negatywne wyniki badań, może zwrócić się o pokrycie ich kosztów do podmiotu od którego nabył produkt, a w przypadku gdy dostawca nie będzie chciał pokryć kosztów badań, może dochodzić ich w procesie cywilnym. Takie rozwiązanie ma także na celu zmotywowanie dystrybutorów do kupowania produktów wysokiej jakości, od rzetelnych kontrahentów.

Jeżeli kontrolowany, który pokrył koszty badania laboratoryjnego, jest importerem to przypomnieć należy, iż spoczywa na nim obowiązek wprowadzania na rynek produktów zgodnych z przepisami unijnymi.

Zaznaczyć jednak należy, iż dbałość o jakość i bezpieczeństwo produktów oferowanych konsumentom, powinna być zachowana na każdym etapie sprzedaży zarówno przez producenta, importera jak i dystrybutora. Pogląd iż, „Bez znaczenia ze względu na art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej pozostaje, że kontrolowany (...) przedsiębiorca nie ma rzeczywistego wpływu na jakość produktu(...). Idzie o to, aby właściwe dla ochrony interesów i praw konsumentów organy mogły na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktu (...) przeprowadzić jego kontrolę.” przedstawił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 marca 2017 r. (II GSK 1663/15).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje zatem podstaw do zmiany obowiązujących przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej, których celem jest ochrona

zdrowia i życia konsumentów m.in. poprzez wyeliminowanie produktów, które mogą stwarzać dla nich zagrożenie. Obowiązujące przepisy nie powodują także niemożności dochodzenia przez przedsiębiorców roszczeń wynikających ze stosunków między przedsiębiorcami w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej

Z pozdrowieniami
Krzysztof Kozłowski

